

Hovedstadsudligning:

Udligning af hovedstadskommunernes udgiftsbehov	Foreslåede vægte (1)	Nuværende vægte (2)
Antal indbyggere	0,222	0,238
Antal 0-6-årige	0,112	0,107
Antal 7-16-årige	0,224	0,232
Beregnet antal kontanthjælpsmodtagere	0,064	0,043
Antal 65-74-årige	0,031	0,031
Antal 75-84-årige	0,070	0,071
Antal 85-årige og derover	0,051	0,052
Vejlængde i km. pr. 1. januar 1982	0,026	0,026
Antal børn af enlige forsørgere	0,075	0,075
Antal ældre utidssvarende boliger og nyere udlejningsboliger	0,075	0,075
Antal fuldtidsledige	0,025	0,025
Antal erhvervsaktive kvinder	0,025	0,025
	1,000	1,000

2.2.2. Ændring af udligningsniveau i landsudligning af forskelle i beskatningsgrundlag

Som nævnt ovenfor giver skattereformens første trin i 1994 anledning til forholdsvis moderate byrdefordelingsmæssige forskydninger, som det imidlertid vil være muligt at mindske via ændringer i udligningssystemet.

De byrdefordelingsmæssige beregninger af forslagene til skattereform mm., jf. bilag 2-3, giver således baggrund for at foreslå en nedsættelse af udligningsniveauet i landsudligningen af beskatningsgrundlag fra 52 pct. til 50 pct. Dette vil samlet mindske det tab, som opstår for primærkommunerne i hovedstadsområdet ved skattereform og bruttoficering m.v. Samtidig vil det sikre en bedre balance mellem bykommuner og landkommuner udenfor hovedstadsområdet. Det skal i den forbindelse bemærkes, at skatteomlægningerne i årene 1995-98 må skønnes – omend på lidt mere usikkert grundlag – at ville virke i samme retning som ændringerne i 1994, dvs. til ulempe for hovedstadsområdet og bykommunerne. Dette skyldes bl.a., at den væsentligste skatteomlægning i perioden 1995 – 1998 af betydning for de kommunale skatteprovenu er optrapningen af de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag (fra et provenu på 6,4 mia. kr. i 1994 til 11,6 mia. kr. i 1998).

Til sikring af, at kommuner med særligt svagt beskatningsgrundlag ikke rammes, foreslås det, at udligningsniveauet for kommuner med særligt svagt beskatningsgrundlag (efter § 18 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud) øges fra 38 pct. til 40

pct. Dermed vil det samlede udligningsniveau (incl. landsudligningen af forskelle i beskatningsgrundlag) for disse kommuner fortsat udgøre 90 pct.

Selv om de foreslåede ændringer i udligningssystemet sigter imod at mindske de byrdefordelingsmæssige forskydninger mellem kommunerne, vil der imidlertid fortsat være visse forskydninger. Der kan derfor, jf. pkt. 2.2.4 nedenfor, blive behov for at sikre, at kommuner med særligt store tab (større end 0,2 pct. af beskatningsgrundlaget) modtager en kompensation.

2.2.3. Overgangsregel for 1994

Ved budgetvedtagelsen skønner kommunerne over budgetårets skatteindtægter, og det budgetterede skatteprovenu udbetales af Told- og Skattestyrelsen til kommunerne i tolv rater i løbet af budgetåret. Pr. 1. maj i året to år efter budgetåret opgøres det faktiske skatteprovenu, og forskellen mellem forskudsbeløbet og det faktiske provenu afregnes overfor kommunerne i dette års sidste tre måneder.

Ændringer i skattegrundlaget som følge af skattereform og bruttoficeringen af pensioner og kontanthjælp vil således indgå i kommunernes budgettering af skattegrundlaget for 1994, og udbetales a conto i 1994. Kommunernes skatteindtægter i 1994 vil således fuldt ud kunne baseres på de nye regler.

Derimod vil der i forbindelse med udligningen af forskelle i kommunernes beskatningsgrundlag opstå et overgangsproblem vedrørende skatteåret 1994.